

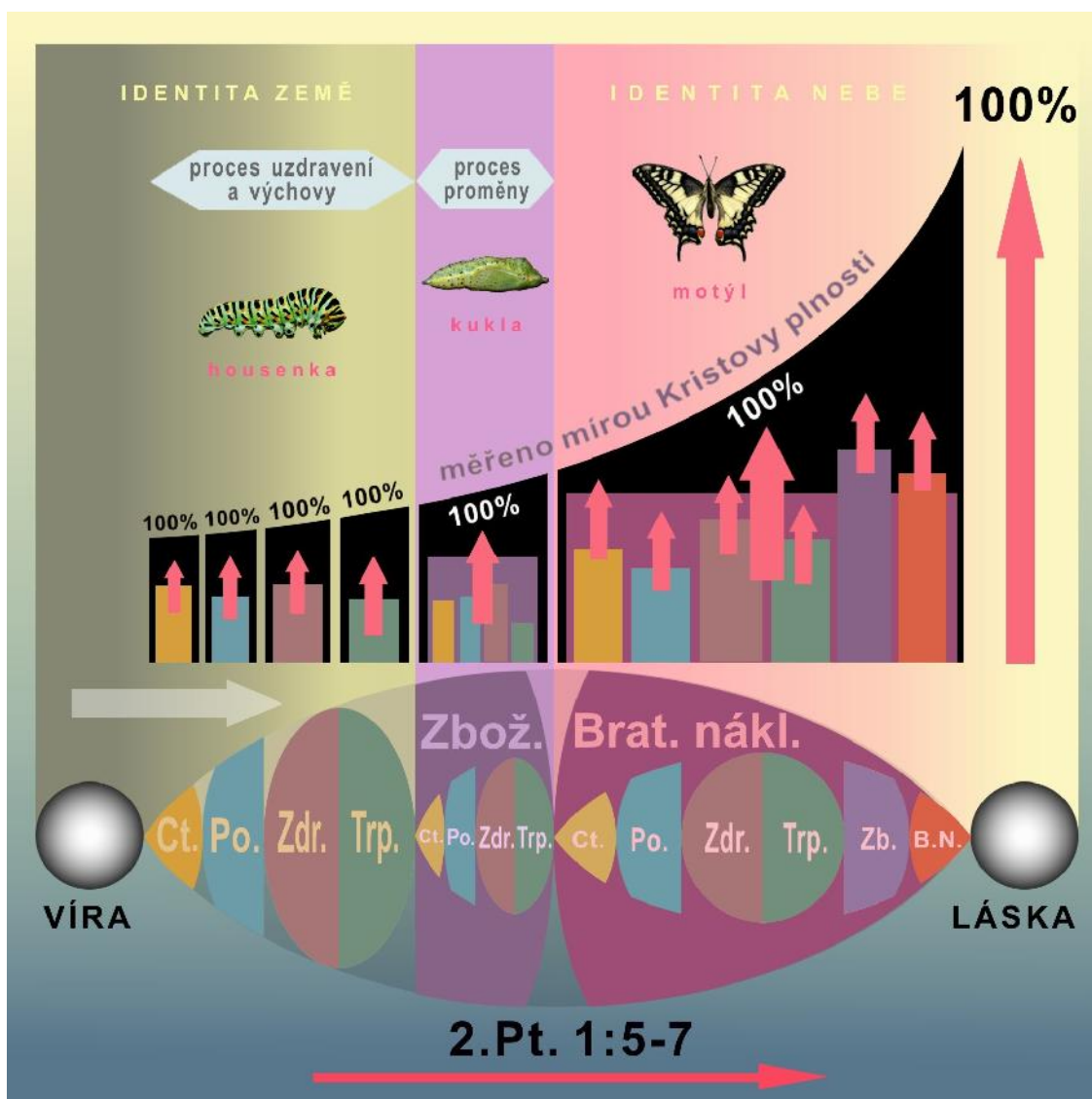
32. 2Pt1:5-7 JAKO CELEK

Proto také vynaložte všecku snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost, ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.

2Pt1:5-7

V celé sestavě atributů 2Pt1:5-7, které máme postupně jeden k druhému připojovat k víře ve své spasení, jsem objevil dokonale (organicky) funkční „agregát“ k vnitřní proměně člověka, který má svůj půvab a význam právě v té přesné posloupnosti. Proto si Petr dal záležet na tom, aby ve svém popise zdůraznil, že každou následující vlastnost máme připojit k té předcházející.

Naše evropské myšlení nás často svádí k představě školního učiva. Jsem si však jist, že celá sestava není takto seřazena podle náročnosti na rozumové chápání jako ve škole, ale podle duchovní náročnosti v procesu nadpřirozeného růstu podle Kristova vzoru.

Jde o proces budování našeho charakteru, který probíhá celý život ve všech oblastech souběžně a ne postupně (červené šipky vzhůru). Nikdo totiž nedosáhne 100% dokonalosti v dané oblasti tak, aby se k ní už nikdy nemusel vracet. Vracet se naopak musíme právě kvůli té zvyšující se duchovní náročnosti těch následujících. Nakolik jsme zvládli ty předcházející, natolik jsme schopni zvládnout ty následující. To nejde ošidit ani přeskočit.

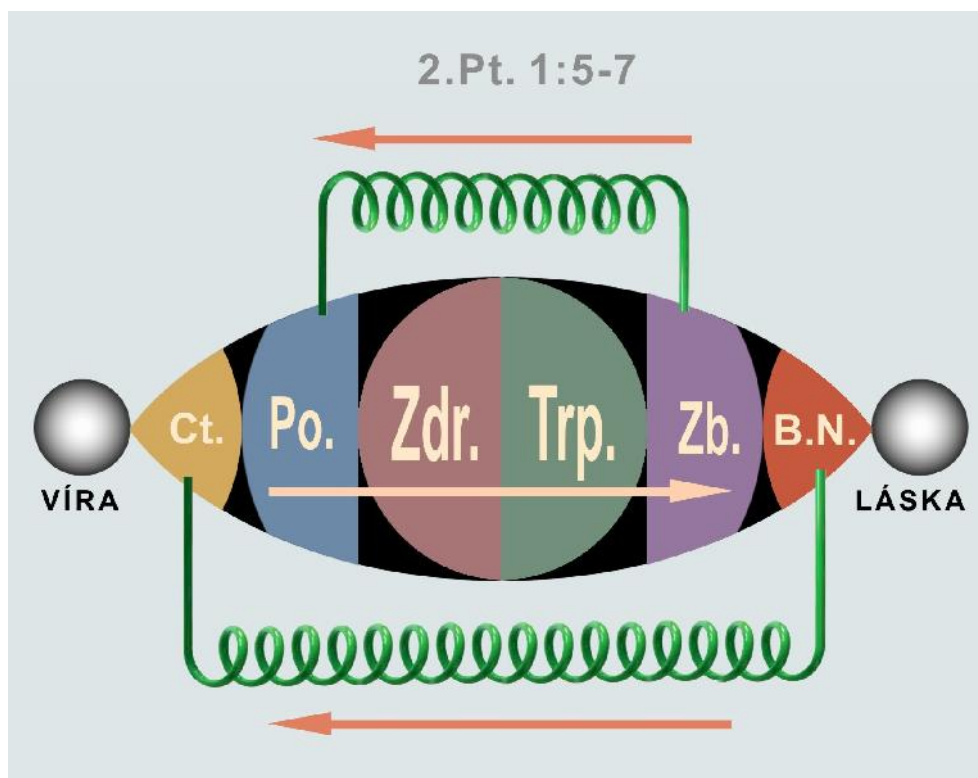
Mám-li např. Trpělivost zvládnutou sotva tak na 50% toho, co bych v té fázi víry podle představ Ducha svatého (měřeno mírou Kristovy plnosti) měl mít, nemohu si myslet, že moje Zbožnost (kterou mám k té Trpělivosti přidat) mohu mít vyšší, než také pouze tak na 50%. V tom vidím pravidlo, které určuje tu posloupnost, proč je třeba přidávat jedno k druhému a proč na časovém harmonogramu zas tolik nezáleží. Když se např. obrácený alkoholik soustředí nejdříve na akutní zvládnutí své Zdrženlivosti od alkoholu jistě nevede, když si Poznání doplní později. Tímto Poznáním se však nutně zvýší nárok i na zkvalitnění té Zdrženlivosti. Zvyšující se duchovní náročnost jednotlivých vlastností má sice vzestupný charakter jako nějaké (parabolické) schody, my však po těchto schodech nemáme kráčet a stoupat vzhůru jako by šlo o nějaké lekce či semestry ve škole, z nichž pak musíme skládat závěrečné zkoušky, které by nás konečně kvalifikovaly jít dál do dalšího semestru. Ne! Takto 2Pt1:5-7 nefunguje.

Je třeba budovat všechny vlastnosti současně od samotného začátku, jak nám to naše schopnosti a poznání dovolí. V časovém rozvrhu je celkem svoboda, pokud ho Duch svatý neurčí sám jako např. v mém případě v začátcích mé víry.

Platí však vždy toto pravidlo: Bez zvládnutí nápravy těch přirozených pozemských vlastností, těžko můžeme zvládnout ty náročnější vlastnosti nadpřirozené, nebeské.

Jestliže nevěříte, když jsem k vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských?

Jan 3:12

Celá sestava 2Pt1:5-7 má ještě jednu zvláštní vlastnost. Má přímo organicky propojené oba konce. Co je na začátku, to přímo souvisí s tím, co je na jejím konci. Jedno je závislé na druhém.

Jde o analogii přechodu ze ZEMĚ do NEBE zobrazenou na lidských vlastnostech.

Dvě spirály na obrázku mohou evokovat destilační chemické trubice, nebo indukční cívky vyvolávající indukované napětí změnou magnetického pole, nebo také jakési nervové propojení přenášející potřebné impulzy. Díky tomuto jevu se může duchovně náročného vyučování o Zbožnosti (Bratrské náklonnosti) zúčastnit úplný začátečník a bude mít z toho také svůj užitek v přirozené oblasti života. Slovo o Zbožnosti posílí jeho Poznání o Bohu,

slovo o Bratrské náklonnosti bude vnímat jako součást křesťanských Ctností a nebude to chyba. Zůstává to v kompetenci Božího slova a Ducha svatého.

Zkušenějším to pomůže k zamyšlení, jak je vše organicky provázané a jak žádný z atributů není méně důležitý než jiný. Vstupem do náročnějších rozměrů víry ožívá potřeba zkvalitnit i ty nejzákladnější. Náhle zjišťujeme, že jsou to právě ty nejzákladnější křesťanské Ctnosti, bez kterých se při řešení náročných společenských vztahů v církvi neobejdeme. Ctnosti jsou jakousi páteří procházející celou touto sestavou a kterou také vše drží pevně pohromadě.

V rozšířeném schématu 2Pt1:5-7 jsem definoval nové vlastnosti uvnitř anatomie Zbožnosti a Bratrské náklonnosti, které rozšiřují jejich záběr. Toto je jejich celkový přehled:

Celkový přehled vlastností

Ctnost: Pod tento pojem zahrnuji ne jen to, co se dříve nazývalo „mravní počestnost“ v erotickém životě, ale i všechny základní morální vlastnosti včetně oblasti mluvení a myšlení. Je to soubor vlastností umožňující konat dobré skutky. (viz. 15. kap.)

Poznání: Poznání není vodičem víry, ale její ochranou. Poznání je jako bužírka, která chrání vodič před zkratem. Pomáhá nám také udržovat správný směr k cíli. (viz. 15. kap.)

Zdrženlivost: Souvisí s tělesností a pústem. V osobním životě nám pomáhá oddalovat slast, v další fázi je třeba ji budovat také v mezilidských vztazích. (viz. 18. kap.)

Trpělivost: Zdženlivost se bez ní neobejde. Je vlastně jejím pokračováním v čase. Pomáhá nám trvale potlačovat projevy „starého člověka v nás“. (viz. 18. kap.)

Zbožnost: Zbožností život dostává nadpřirozený rozměr a vertikální orientaci k NEBI. Souvisí s modlitbou a čtením Písma a buduje osobní vztah s Bohem. (viz. 20. - 22. kap.)

Se Zbožností začíná pravý proces proměny v nebeštana. Nový duchovní rozměr v ní dostávají také všechny již zvládnuté předcházející vlastnosti (Ct, Po, Zdr a Trp):

Ctnost se mění v uctívání: Uctívání je nejduchovnější vlastností jaké je lidská duše schopná. V pokřivené podobě je přirozenou složkou každého člověka. (viz. 19. kap.)

Poznání se mění v proroctví: Čtením Písma a modlitbou se prohlubuje rozpoznávání Ducha svatého, jeho hlasu v našem nitru a jeho vedení v našem životě i v životě církve.

Zdženlivost se mění ve stíšení: To znamená zdržet se před Pánem od všech světských myšlenek a postojů naší staré tělesné přirozenosti.

Trpělivost se mění ve věrnost: Trpělivost ve vztahu k Bohu vede k vytrvalosti ve víře a trvalé věrnosti Pánu Ježíši Kristu.

Bratrská náklonnost: Převádí naši Zbožnost do společenských rozměrů. Osobní vztah k Bohu nestačí, je třeba uplatňovat lásku také ke všem lidem kolem nás. V NEBI budeme všichni sdílet společnou radost ze všech nebeských darů. (viz. 23. - 30. kap.)

V Bratrské náklonnosti pokračuje proces osobní proměny do Kristova charakteru a její společenský rozměr v ní dostávají opět všechny předcházející vlastnosti:

Ctnost se mění v úctu: Žádného, ani svatého člověka nemáme uctívat, ale rozhodně máme ctít lidskou důstojnost každého člověka i toho posledního žebráka a bezdomovce.

Poznání se mění v pochopení (understanding): Je to intelektuální dovednost umět stát s pochopením v názorové situaci toho druhého, aniž bych musel opouštět své pozice. (viz. 28. kap.)

Zdrženlivost se mění v neprosazování sebe: Zdrženlivost v mezilidských vztazích může znamenat: neskákat druhým do řeči, zdržet se kritiky a souzení a rozhodně nemanipulovat druhými.

Trpělivost se mění v přinášení pokoje: Jestliže jsem dříve usiloval o takovou Trpělivost, abych se nenechal vytočit svým šéfem v práci a zachoval si tak svůj vnitřní pokoj, teď to má jít opačným směrem, mám se snažit, abych já sám nevytočil svého šéfa a zachoval tak jeho pokoj.

Zbožnost se mění v bratrskou synergii: Je to celý soubor modlitebních, uctívačských i

evangelizačních praktik, které jsou vždy založeny na nějaké týmové spolupráci. Uvádějí se také pod pojmem: **kojnónia** – řecky (**komunitas** – latinsky). (viz. 25 a 26. kap.) Nejzajímavější a asi také nejzáhadnější se může zdát poslední vlastnost na konci celé řady (v celkovém schématu jsem ji označil červeně):

Bratrská náklonnost uvnitř Bratrské náklonnosti. Do této kolonky zahrnuji soubor všech vztahů a společenských vazeb, které už nemůže ovlivnit jedinec a proto nemohou být zahrnuty do nároků na vlastnosti jedince. Je to teprve „hudba budoucnosti“ a týká se hlavně fungování církve jako živého organismu – těla s jedinou hlavou a naplněné jediným Duchem svatým. (viz. kap. 27. a 30.) U jedince by se tato vlastnost mohla nazvat snad nějak jako „vlastenecká uvědomělost občana nebeského Jeruzaléma“.

Ted' už snad není pochyb a jistě je každému jasné, že tento seznam poskytuje dostatečně bohatý materiál k tomu, abychom se po zbytek života nenudili a měli stále co řešit.

Motivací by však měla být vždy láska a ne zákonictví. Vždyť už zde nejde jen o neustálý zápas s našimi hříchy, ale daleko spíše o vstup do nových nadpřirozených rozměrů života, jaké tento svět nezná a to ne jen kvůli HRÍCHU, ale i kvůli základnímu rozdílu mezi NEBEM a ZEMÍ již od stvoření světa.

V tomto Petrově seznamu je ukryto všechno podstatné a potřebné k naší proměně do Kristova charakteru a myslím si, že by těžko někdo mohl najít v Písmu ještě něco výrazně důležitějšího, co by tento seznam neobsahoval a co by tudíž stálo zcela mimo něj.

Tento seznam vlastností řeší ne jen náš vztah k sobě samým a k Bohu, ale i k našemu okolí a k církvi, řeší ne jen naši minulost a přítomnost, ale i naši budoucnost jak na ZEMI tak v NEBI. Z pohledu první věty Bible zobrazuje základní vztah mezi NEBEM a ZEMÍ.

Celé Písmo ve všech svých částech jen detailněji rozpracovává a doplňuje některý z těchto jednotlivých atributů 2Pt1:5-7.

Proto si Petr troufá prohlašovat, že ten, kdo tyto vlastnosti má, nezůstává nijak pozadu v poznání Pána Ježíše Krista a široce se mu otvírá přístup do nebeských bran i ke Stromu života.

Máte-li tyto vlastnosti a rozhoví-li se ve vás nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce. Komu však scházejí je slepý, krátkozraký a zapoměl na to, že byl očištěn od svých starých hříchů. Proto se, bratří, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete. Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

2Pt1:8-11

HLAVNÍ MYŠLENKY TÉTO KAPITOLY:

2Pt1:5-7 poskytuje dostatečně bohatý materiál k tomu, abychom se po zbytek života nenudili a měli stále co řešit.

*Tento seznam vlastností řeší ne jen náš vztah k sobě samým a k Bohu,
ale i k našemu okolí a k církvi,
řeší ne jen naši minulost a přítomnost, ale i naši budoucnost
jak na ZEMI tak v NEBI.*

Z pohledu první věty Bible zobrazuje 2Pt1:5-7 proměnu člověka nutnou na základě stvořeného rozdílu mezi NEBEM a ZEMÍ.

Ovocem 2Pt1:5-7 je:

**Máte-li tyto vlastnosti a rozhodnutí-li se ve vás,
nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce.
Komu však schází je slepý, krátkozraký a zapoměl na to,
že byl očištěn od svých starých hříchů.
Proto se, bratří, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení.
Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete.
Tak se vám široce otevře přístup do věčného království
našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.
2Pt1:8-11**

Celá sestava 2Pt1:5-7 skrývá více vlastností, než Petrův dopis uvádí:

Nejprve Ctnost,
Poznání,
Zdrženlivost
a Trpělivost.
Pak uvádí Zbožnost,
ve které se Ctnost proměňuje v Uctívání Pána,
Poznání je zboženo Proroctvím od Pána,
ve Zdrženlivost Stišení před Pánem,
a v Trpělivosti se skrývá Věrnost Pánu.
Pak následuje Bratrská náklonnost,
ve které se Ctnost mění v Úctu k lidem,
Poznání v Cítěné pochopení druhého,
Zdrženlivost v Neprosazování sebe,
Trpělivost ve Snášenlivost s ostatními,
Zbožnost v Bratrskou součinnost a
Bratrská náklonnost se sama umocňuje ve Vědomí příslušnosti k celku
a nakonec Petr uvádí Lásku.